

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/38/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200839
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8011200839.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: PIENSTAV, a.s., Levočská 27, Prešov, zastúpeného JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom, so sídlom v Starej Ľubovni, Garbiarska 20, proti žalovanému Národnému inšpektorátu práce Košice, Masarykova 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 25. augusta 2011, číslo: S/2011 / 01430 - 2. 1, O- 133/2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/68/2011 - 35 z 20. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/68/2011 - 35 z 20. apríla 2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým bola žalobcovi právoplatne uložená sankcia vo výške 700 euro za porušenie ustanovenia § 118 ods. 1 Zákonníka práce, keď nevyplatil zamestnancom časť sumy zúčtovaných miezd za mesiac 12/2009 a celej sumy miezd za mesiace 1 až 4/2010 a to podľa § 19 ods. 2 písm. a) zákona o inšpekcii práce.

Krajský súd dôvodil tým, že žalobca ako zamestnávateľ bol povinný zaplatiť zamestnancom mzdu do konca nasledujúceho mesiaca (mzda za posledný mesiac 4/2010 bola splatná do 31. 5. 2010), túto svoju povinnosť však nesplnil. Zo strany žalobcu teda došlo k porušeniu pracovnoprávných predpisov (Zákonníka práce), preto v súlade so zákonom o inšpekcii práce (§ 19 ods. 2 písm. a)) postupoval správny orgán, a uložil žalobcovi pokutu vo výške 700 euro.

Skutočnosť, že reštrukturalizačné konanie voči žalobcovi bolo začaté uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 3R/1/2010 - 109 zo dňa 2. 6. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8. 6. 2010 a uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 8. 6. 2010 č. k. 3R 1/2010 - 112, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. 6. 2010 bola povolená reštrukturalizácia žalobcu, nič nemení na

tom, že nevyplatením mzdy zamestnancom za obdobie 12/2009 a 1/2010 až 4/2010 žalobca porušil a nespĺnil si povinnosť podľa zákonníka práce ešte pred jeho vstupom do reštrukturalizácie, čo správne konštatovali správne orgány a s čím sa v celom rozsahu stotožnil aj krajský súd. Súd považuje za potrebné uviesť, že správny orgán si pokutu za zistené porušenie povinností mohol voči žalobcovi uplatniť až právoplatnosťou preskúmaného rozhodnutia, a to dňa 31. 8. 2011, teda okamihom jej vzniku. Z tohto dôvodu si ju žalovaný nemohol prihlásiť ako pohľadávku v reštrukturalizačnom konaní podľa § 121 ods. 1 ZoKR v zákonnej lehote do 15. 7. 2010.

Z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie a žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Žalobca v odvolaní dôvodil tak, ako v samotnej žalobe tým, že z komentára k ustanoveniu § 121 jednoznačne vyplýva, že do reštrukturalizačného konania je potrebné prihlásiť všetky pohľadávky, ktoré vznikli pred začatím reštrukturalizačného konania, a to aj v prípade, že ku dňu povolenia reštrukturalizácie ešte nie sú splatné. V tomto smere chcel žalobca poukázať aj na tú skutočnosť, že zamestnanci žalobcu si taktiež riadne prihlásili všetky svoje pohľadávky (svoje mzdové nároky) pred začatím reštrukturalizačného konania a tieto im boli uznané a sú zahrnuté do reštrukturalizačného plánu. Teda zo strany zamestnávateľa nedošlo k porušeniu ustanovení Zákonníka práce. Reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi PIENSTAV a.s. bolo začaté uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 3R 1/2010-109 zo dňa 2. 6. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8. 6. 2010. Pokuta bola správnym orgánom uložená za nedostatky za obdobie 12/2009 až 4/2010, ktoré boli vyvolané objektívnymi skutočnosťami a zamestnanci si svoje mzdové nároky riadne a včas uplatnili v rámci reštrukturalizácie. O tejto skutočnosti, podľa žalobcu, nasvedčuje aj odôvodnenie samotného správneho orgánu, kde na strane 2 uvádza - „nedostatky preukázané existovali a vznikli ešte v období predchádzajúcim vstupu spoločnosti do reštrukturalizácie“. Teda správny orgán iba konštatoval existenciu skutočností - nevyplatenie mzdy zamestnancom, čo bolo všeobecne známe, a teda uložením pokuty len následne zaťažil žalobcu, keď musí v podstate prednostne vyplatiť pokutu, lebo táto nie je zahrnutá do reštrukturalizácie, a tak dosť zložitú finančnú situáciu len týmto zhoršil.

V predmetnej veci, podľa žalobcu k nevyplateniu miezd nedošlo v dôsledku úmyselného porušenia právnych predpisov. Obchodná spoločnosť sa dostala do zložitej finančnej situácie v dôsledku druhej platobnej neschopnosti tým, že odberatelia prác nevyplatili splatné faktúry. V dôsledku tejto skutočnosti sa žalobca súdnou cestou domáhal súdnej ochrany a podal viaceré žaloby proti dlžníkovi. V súčasnej dobe bol schválený reštrukturalizačný plán, kde sú schválené prísne kritéria pre obchodnú spoločnosť žalobcu ak ich nespĺnenie by malo za následok vyhlásenie konkurzu. Všetkých finančných prostriedkov sú prísne sledované zo strany dozorného správcu a sú presne určené v rámci reštrukturalizačného plánu rozvrhnuté na obdobie 7 rokov. Predmetná uložená pokuta by mohla ohroziť plnenie reštrukturalizačného plánu.

Zároveň žalobca poukázal na tú skutočnosť, že reštrukturalizácia bola povolená dňa 8. 6. 2010. Kontrola bola vykonaná v období od 7. 6. 2010 do 17. 6. 2010. Teda žalovaný vedel o reštrukturalizačnom konaní a musel vedieť aj o tom, že si menovaní zamestnanci prihlásili svoje pohľadávky, ktoré mali voči obchodnej spoločnosti PIENSTAV a.s. ako zamestnávateľovi do reštrukturalizačného konania. Vzhľadom na uvedené dôvody je žalobca toho názoru, že zo strany žalovaného bolo účelové začať správne konanie vo veci uloženia pokuty. Uložením pokuty sa len zvýšila zadlženosť žalobcu. Zo strany žalovaného išlo iba o formálne deklarované určité skutočnosti, ktoré boli všeobecne známe v čase začatia kontroly.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok, ako vecne správny, potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ak konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p., pričom verejné vyhlásenie rozhodnutia publikoval v súlade s § 156 ods. 3 O.s.p..

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu, ktorý dostatočne zistil skutkový stav potrebný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a jeho právny záver vyjadrený výrokom rozhodnutia o zamietnutí žaloby je vecne správny a na uvedenom závere nič

nemenia ani dôvody podaného odvolania. Odvolací súd na doplnenie dôvodov rozhodnutia len dodáva a podčiarkuje, že je potrebné rozlíšiť obdobie vzniku pohľadávky na výplatu mzdy u dotknutých pracovníkov (naposledy za apríl 2010 posledným dňom mesiaca máj 2010, teda pred začatím reštrukturalizačného konania) od vzniku povinnosti zaplatiť pokutu za nesplnenie povinnosti zamestnávateľa podľa § 118 ods. 1 a nasl. ZP uloženej podľa § 19 ods. 2 písm. a) zákona o inšpekcii práce. Vznik povinnosti zaplatiť pokutu nepochybne nastal až 31. 8. 2011, preto „pohľadávku“ nemohol žalobca uplatniť v reštrukturalizačnom konaní do 15. 7. 2010. Žalovanému vyhlásením a ukončením reštrukturalizačného konania nezaniklo oprávnenie prejednať porušenie ustanovení zákonníka práce o výplate mzdy. O uložení sankcie, ktorej výška sama osebe nebola žalobcom rozporovaná. Žalovaný rozhodol v rámci zákonom danej právomoci a súd nie je oprávnený skúmať jej účelnosť (§ 245 ods. 2 O.s.p.), ako sa toho žalovaný v odvolaní domáha.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. prvostupňový rozsudok potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. á contr. žalobcovi nepatrí náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.